

KEMENESVIDÉK

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN ÚJSÁG.

(„KIS-CZELL és VIDÉKE“.)

Megjelenik minden vasárnap.

(„KIS-CZELL és VIDÉKE“.)

Működésének ára:

1. 8 kor. | Negyedévi ára . . . 2 kor. —
2. 4 kor. | Egyévi ára . . . 20

Feloldás szerkesztő:

Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Cselekedések, „Sas“-szállás, 5-ös számú utcán. — Ha az

rendek a lap szállási és anyagi részét illetően

szólhatnak.

Szerkesztői érdekesesek: kedd, szerda és csütörtökön.

A drágaság veszedelme.

Nem csudáljuk a délfranciaországi bortermelők zendülését. Mikor a gyönyörű Provence szőlősgazdái, akiknek tizedik déd apjuk is bortermelésből élt, belátták, hogy a nagy tőke és a borhamisításnak kedvező

kor meggyőződtek róla, hogy szép szóval eredményt elérni nem tudnak, felzendültek az államrend ellen, melynek még a nagy forradalom idejében is hűséges támaszai voltak. Kétségbeesett lépésüket siker is koronázta annyiban, hogy az illetékes körök figyelmét erőteljesen ráirányította a szőlőtermelés válságára és habár ez időszerint le is van már verve a zendülés, kétségtelen, hogy a bortermelők érdekében messze kiható törvényhozási munkálkodás fog megindulni.

Nálunk Magyarországon nem is egy, hanem többféle termelési ágban vannak ily válságok és csak a közönségnek végzetlen türelmességén mulik, hogy nálunk a délfranciaországi eseményekhez hasonló mozgalom kizártnak tekinthető. A magyar gazda túri a sors csapásait, a tisztesség telen verseny következményeit, a rossz törvények káros hatását, a nagy adót és a nagy bajt s amikor már összerokadt a baj sulya alatt, nem lármázik, nem zendül fel, nem gyújtja fel a vármegyeházát, hanem szedi sátorfáját és kimegy Amerikába kenyeret keresni.

Ebből a szempontból valóságos szerencse Magyarországra nézve a kivándorlás, mert ha a tengerentúltra került másfél millió ember a nyomasztó gazdasági viszonyok közepette itt élének közülünk most is, az annyira megszaporította volna idehaza az elégedetlenek számát, annyira meggyőződött volna az élet jelentetelen, hogy aligha tudtak volna békességben megmaradni.

Az Océánjáró gőzök felszedik az elégedetlen elemeket, esztendőnként háromszázezer nennek közülük el és így megkímélik az országot a súlyos válságokkal járó népmozgalmaktól. Ez a szerencséje, egyuttal a szerencsétlensége is a mi házáknak, mert bár a társadalom így meg is van óva a véres háborúaktól, de oly nagy vérvesztést okoz a kivándorlás, amelynek ha elejét nem vesszük, előbb több katasztrófa ele viszi a nemzetet.

A sokféle nyavalyához, melyek országunk társadalmát gyötrik, legujjabbán egy súlyos új nyavalya járul. Ez a drágaság, az élelmiszerek drágasága. Több ízben írtunk már erről a mindenkit érdeklő témáról, amely azonban, sajnos, napról-napra növekedik. A statisztika kimutatja, hogy Magyarország népessége apadóban van. A fogyasztás tehát semmivel sem nagyobb, mint amilyen tíz év előtt volt. A termelés a legutóbbi tíz esztendő alatt, ugyancsak a statisztika megdönthetetlen adatai szerint, harminc %-al növekedett a mezőgazdaság

terén. A drágaság tehát akkor indokolatlan, ha a becsülletes nemzetgazda szemével nézik a világ folyását. — Tavaly jó termés volt, az idén sem lesz panasz ellene, csak a buza lesz kevesebb, mint a múlt évben volt.

ennek a drágaságnak nem tudják

De igenis tudjuk már azt, hogy a drágaságnak egyik főoka helytelen külkereskedelmi és vasuti politikánk, mely mindenképpen elősegíti mezőgazdasági terményeinknek külföldre való szállítását, így eshetik csak meg az, hogy az exportált magyar tojás, gyümölcs vagy hus Drezdában és Stettinben olcsóbb, mint Budapesten vagy Balmazújvárosban.

Pékek, mészárosok, hentesek, de még a piaci kofák is kartellekben tömörülnek és így drágítják meg az élelmiszereket. És míg a törvény és államkormányzat egyfelől külföldet juttatja magyar föld révén olcsó magyar gazdasági terményekhez, másfelől szabadon garázdálkodnak nálunk minden trösztök és kartellek, ahelyett, hogy üldöznék, még támogatják őket a hatóságok.

A budapesti pékek legutóbb 6 fillérrel emelték a kenyér arát. Kétségtelen, hogy a vidékiek is követni fogják ezt a példát. A pékek után ismét jönnek a mészárosok, a kofák és a többiek; szabadon folyik nálunk a szegény emberek kizsákmányolása. Bezeg nem engednék ezt Franciaországban.

Nászúton.

— Irta: Amanda. —

A gróf egész testében megrázkódott, mintha le akarja rázni magáról azt az érzést, ami fogva tartja, meroven bámult maga elé, tán azért, hogy ne lássa most ezt a gyermekesen kedves, szende arcot, melyet csak rövid félóra előtt elfeledett s mely harmatos ártatlanságában feltétlen bizalommal adta magát neki.

Ó reá bizta jövőjét, anélkül, hogy halvány sejtése is volna arról a multról, ami most oly közel van, hogy szinte a jelen sarkába tapad. Ne is tudjon róla soha! — ez hangzott el ajkán akkor, mikor lelke teleszivta magát ennek a szüzességnek tiszta illatával.

— Új emberré várszoltál. Tudom, hogy szeretsz, szerelmedért hűséggel fizetek. Bizzál bennem, ne féj . . .

És hitte és érezte akkor, amit mondott

szétt abba a jószágos két nefelejt szembe. Ugy érezte, hogy ez órángyal védsármái alatt kelő életének virággal hintett utjára.

— Anygal! — mondá nejének szeretettel. De hát az anygaloknak az ereje megtörik a föl-

dön. Másnap megint elment a kasszinó játékterembe. Lehet, hogy megfeledkezett a tegnapi jelenetről, máskülönbén hogy menne oda, ahol az a büvös, szépséges hölgy van. Lehet, hogy megfeledkezett arról és lehetséges, hogy csak akkor ötlött eszébe, mikor maga előtt látta a hölgy esodaszép alakját. Mert úgy elsápadt, mint a betegszínű hold, mikor felbő teszi kórossá.

Most is ott ült a játékasztal mellett ugyan, azon helyen és folyvást játszott. Éjszaky gróf nem kísérte figyelemmel, nyere, veszít-e? Csak nézte, nézte gyönyörű sugár természetét, halavány arcát, azt a sötét csillag szeméit, finom karcsu ujjait, melyekkel csak úgy szórta az aranyat.

Most találkozott tekintetük. A hölgynek villogó fényt szórtak csodás szépségű sötét szeméi, maró guny vonaglott át finom metszésű keskeny ajkain. A gróf elsápadt.

A következő napon ismét a kasszinó játékteremben találta magát. Nem is tudja, hogyan jött ide, úgy járt, mint az alvajáró. De az asztalhoz most nem ment, sőt a fejét is elfordította, hogy ne lássa az ott ülő hölgyet. Kiment a terem, mely most teljesen üres volt.

Fényes, holdvilágos este volt, midőn a gróf a tündöklő világítású tereméből a terraszra lépett. A tenger hangos morajjal sugott, a szomorú olajfák emberi alakoknak látszottak s a mirtuszok között sutogott a szellő.

A gróf néhányszor fel s alá sétált. Ekkor a terrasz könyöklőjéről felemelkedett az a karcsu, sugár, csodaszép hölgy.

Egy másodpercig valóságos farkasszemet néztek, míg aztán a hölgy ajkán kicsinylő, gunyos mosoly játszott, mondá:

— Gratulálok gróf! és szerencsét kívánok boldog házassághoz!

Ha a szép hölgy szemrehányásokat zudít rá, ha fenyegetéssel áll elő, ha a leghevesebb jeleneteket inscenirozza, mindez talán közömbösen érinti a férfit, de ez a rövid, kicsinylő modor kibozta sodrából. Mindent elvart volna ettől a csodaszép szerelmes hölgytől, csak ezt nem. Szaggatottan felelte:

— Klaudine!

A szép hölgy a gróf karjára tette kezét.

— Nos és megem köszöni? Aztán a másik pillanatban a feneketlen gyűlölet hangján, mely egész szívét elöntötte, tompa hangon szólott:

— Gróf, beszélnem kell önnel!

As erős, délceg férfi hallgatagon tette, amit a hölgy kívánt. Visszavonta pá-

viden mondá:

— Paracsára állok!

Klaudine merően nézett villogó sötét szemével, aztán nyugodt hangon szólalt meg:

— Tehát vége köztünk mindennek!

Jegyzetek a kivándorláshoz.

Azon az ankétén, amelyet a minap tartottak a fővárosban a kivándorlás egyre fenyegetőbb veszedelmének elhárítására, sok üdvös eszme merült fel. Szerintünk e bajon nem segít sem szigorú törvény és rendelet, sem az élettelen végrehajtása, szintugy semmiféle egyéb mesterkelt eszköz, hanem csupán a kivándorlás okának természetszerű eltüntetése és pedig állandó munkaalkalom nyújtása és a munkások helyzetének javítása által. Végre is az, aki itthon elég jól megélhet, még a valamivel jobb megélhetés kedvéért nem hagyja itt hazáját, családját, esetleg kis vagyonkáját, hogy egy reá nézve más világba telepedjen át kenyérkeresés végett.

Ha évenként százazrek mégis rászánják magukat erre az áldozatra, akkor ennek mégsem lehet egyéb oka, minrhogy itthon nem tudnak megélni. Amint pedig ennek tudatára ébredünk, akkor lehetetlen más tennünk, mint megfelelő módon elejét venni ennek az exodusnak, amelyen igen könnyű elhagyni hazánkat. Ha hazánk fölött itthon is találunk elég és jól fizetett állandó munkát, bizonyára a legkevesebb fogja magát elhatárolni hazájának és családjának elhagyására, vagyonának elköttyavetyélésére.

Az elméleti, a doctrinair értékű tanulmányozásnak ezen a téren már nincs helye. Itt csakis egy igen gyors és nagy tettekkel lehet gyökeresen segíteni, olyan tettekkel, amelyeknek végrehajtásánál a szívnek is jut döntő szerepe.

Persze még a munkával való ellátás, a munkabérek fokozása nem elégséges a kivándorlás megszüntetésére, mert ez még nem biztosítja a munkásoknak a megélhetést. Kormányának és törvényhatóságnak módot kell találni az élelmezés és a fűtőanyag kétségbeesztő drágaságának megszüntetésére, ugyisint a munkások lakásvizonyainak gyökeres javítására, mert ennélkül a magasabb munkabér ellenére is képtelen a munkás megélni, mert hiszen az élelmezési, fűtőanyag és a munkáslakások ára, ez utóbbiak rettenetes inferioritása mellett is aránytalanul magasabbra szökött az utolsó éveketben, mint amennyit a legmagasabb bérvajavítás kitehet.

És bármily bizalommal vagyunk is kormányunk minden egyes tagja iránt, bármennyire bízunk abban, hogy minden tekintetben és minden téren csakis hazánk összes lakóinak boldogulását óhajtják működésükkel biztosítani, fájdalommal láttuk, hogy a lefolyt 1906. év és az 1907. év első felének példátlan drágaságával szemben a kormány semmiféle segítő intézkedést nem tudott tenni.

Ily körülmények között nem csudálkozhatunk a strikoknak napról-napra szaporodó számán és fokozódó kitartásán sem. Igaz, hogy mint tárgyilagos megítélő a helyzetnek, nem helyeselhetjük a munkások minden követelését, amelyek igen gyakran teljesen figyelmen kívül hagyják a munkaadónak éppenséggel nem mindig rózsás helyzetét és azt, hogy amit a gazdaság iparosállamok munkaadóit megtehetnek, arra a mi szegény kezdő iparunk a leghumánusabb jóakarattal sem képes.

Az is bizonyos, hogy a munkásokat nem egyszer vezetik félre lelkiismeretlen igazgatók, akik a zavarosban való halászatból élnek. De éppen tárgyilagos bírálattal el kell ismernünk, hogy a legtöbb szegény legfőbb oka az, hogy a munkás a mai drágaság mellett a nagyobb bérből sem tud megélni, a munkaadó pedig, kit ez a drágaság éppen úgy sújt a mai viszonyok között, sokszor csak a saját tönkremenéséért árán lenne képes a magasabb béreket megadni. Mindzebből pedig az következik, hogy csakis az egyes nemzetek közgazdasági viszonyaira való különös tekintetek mellettánálásával képzelhető a szabályos kérdésének igazságos megoldása.

Tudjuk, hogy az utóbbi években aránylag sok parcellázás vitetett tényleg keresztül. Bár tagadhatatlan, hogy ezek is sok tekintetben az általunk érintett irányt támogatják, lényegileg mégis nem a hangoztatott főcel megvalósítására, hanem inkább nyereségre irányuló tendenciával vitetnek keresztül; minden jogosultságuk mellett azonban nem tekinthető sem megfelelő, sem kielégítő gyógyszernek.

Ha meg is engedjük ugyanis, hogy a földjét saját legszemélyesebb megmunkálása által gyümölcsözőtő kisgazda aránylag nagyobb földjáradékot képes elérni, mégis nem tekinthetjük ezt egymagáán jogos

cimnek ahhoz, hogy az ily kisebb gazdánál már eleve ki kellene zárni azt, hogy ő ugyanolyan jutányos árban szerezhesse meg földbirtokát, mint nagy gazda és pedig annál is inkább, mert az ő csekély vagyona teremti még teljes létfenntartásának összes eszközeit.

A parcellázások ily nem célirányos kiindulása pontja mellett, ha nyeltembe vesszük, hogy a föld ára nálunk nem annyira általános közgazdasági, hanem inkább az országunkban a földbirtok utáni elterjedt vágyból eredő okokból emelkedett, hogy továbbá úgy az eladó földbirtokos, mint a közvetítő pénzintézet nagyobb rendkívüli nyereséghez tart igényt, hogy végre a dolgozó kisgazda rendszerint kölcsönpénzzel szerezze, kétségtelen, hogy a földszerzés ára oly tulmagas, hogy az ily birtokvételek nem szolgálnak szilárd, az élet számos viszontagságait gyözedelmes leküzdő existenciák alapjául.

Nem is szólva arról a keresztülviteli nehezségről, hogy az említett eladó és közvetítő közegek parcellázási ügyleteikbe rendszerint csakis oly vevőket vonnak bele, akik képesek a föld árát megfizetni, a készpénzzel rendelkeznek, hogy a felveendő törlesztési kölcsönösszegnek sajátjukból való kiegészítése által válnak képesekké a vételárt kiegyenliteni.

Kétségtelen tehát, hogy ahhoz, hogy a parcellázások tényleg hathatósan szolgálják a hangoztatott célokat, szükséges, hogy azok nem nyereségre irányuló célzattal, hanem az állam áldozatkészségével vitessenek keresztül.

Ily módon a legszegényebb földmives osztály, azaz az, amely nem rendelkezik a vételár részbeni kifizetéséhez szükséges készpénzzel fog földhöz jutni, amely pedig annak jövedelmezőségével kellő arányban álló örökön lesz megvehető.

Ennyit óhajtottunk megjegyezni a kivándorlás kérdésével kapcsolatban, abban a hiszében, hogy a felvetett eszmék az ügynek semmiképen sem lesznek kárára, sőt talán alkalmasak a megszivlelésre is.

A baj orvoslása mindenképpen sürgős és negligálása hazánk végromlását kell, hogy előidézzé.

A gróf hallgatott, csupán krétafehér arca, fagyos tekintete kérdezett és várt tovább.

Klaudine szép szemei haragos önértettel villant meg s oly közel lépett a gróthoz, hogy arcát érte égetően forró lehellete.

— Azt akarom elmondani, ami szétépett lelkemmel kikiált: gyűlölöm!

Gépicen, tompán hangzott a kérdés:

— Mikor játszott komédiát: most, vagy a mikor azt mondta, hogy szeret?

— Épp oly kevéssé akkor, mint most. — Szerettem a szerelméért, amellyel áltattott, most megvetem és ezzel vége.

— És ezzel vége?

— Csak ennyi és semmi több...

Hát ennyit ért ő ennek a gyönyörű nőnek, aki felől azt képzelt...

— Ugy van, vége — folytatta Klaudine — Közönséges sablonos történet volt a miénk... Nemde? Olyan unalmas, mindennapi jellegű. Egy családostól nőről szól, aki szokás szerint elkésvet tanulta meg, hogy... Fiatal voltam, gazdag és független. Egy bálban találkoztunk először. A rövid bálfélegendő volt arra, hogy két lízu szív találkozzék. S midőn a tündérfélt virradat követte, tisztában voltam azzal, hogy csak a magáé leszek, soha senki másé a földön. Nem törődtem a világgal. Szerettem s öné lettem egészen. Boldogságot vettem. A boldogság megfizethetetlen:

nem sokoltam, amit érte adtam. Ostoba, hiszékeny nő, aki üres légrvarba költözik, hogy az élet elől elbujja, — a szerelemnek, a boldogságnak éljen...

De utolért az élet, hiába akartam megosonni előle. Az a férfi, akiért büszkén viseltem a szegény bélyegét, akinek odaadtam az üdvösséget, aki mindenem volt, akit egy szerettem, ahogyan még nem szerettek senkit a világon, az a férfi, ki becsületszavát adta s én biztam benne s hittem, hogy az én szerelmem tárgya a szeretet, a jellem, a becsület, benne nem fogok csalódni soha, — az megcsalt.

Szegény szerelmes női szív, te akkor még nem ismerted a világot. A férfi becsületszava a kártyaasztalnál döntőbb, ha az éjféltűn becsületszóra teit ígretét be nem váltja: becsülete elveszett... föbe kell lőnie magát, ha a becsütelenség bélyegét nem akarja homlokán viselni. De azt a becsületszót, amit egy szerelmes nőnek adott, oh, ezt a privát becsütelenséget a férfi részéről szankcionálja a társadalmi kódex...

Nas hát-méte akarok lenni én is magukhoz. Nem haltam bele ebbe a csalódásba. Megmentett ettől női büszkeségem.

Minden elől, erősen tomboló érzéke a szembe gyűlt Éjszaky grófnak. A szemével rápadt arra a halvány, csudaszép hölgyre, aki ilyen hideg kezekkel ennyire közömbösen bolygatta

fel a multat. Most dermesztő hidegséget sugároztak ki azok a sötét, csillogó szemek. A büszkén, tudatosan kiegyenesedett királynői alak, az odadobott kegyetlen szavak. De a belső láztól remegő test, az áruló módon megránduló ajkak azok mást, egészen mást mondtak.

Nézte azt a hölgyet, azt a szép, azt az észvesztően szép hölgyet, akinek hideg szavaiból, merev vonásaiból úgy tükröződött vissza a mult, mint egy elmúlt álom. Hanem a lázasan hullámzó kebel, egy-egy felcsapó láng a bódító nézésű sötét szemekből, életet öntött most abba az elmúlt álomba...

— Végezetül berekesztem — folytatta Klaudine — e hitvány történetet azzal, ön is férfi, mint egy másik, ön is semmi, mint egy másik.

Azután egyik kezével utánozhatatlan kecsességgel felfogá hosszú uszályát s könnyedén, gyorsan, még a szó sem érhetne volna utol, beemelt a terembe, egyedül hagyva Éjszaky gróft. S mire a gróf a terembe lépett, Klaudine már a roulett asztalnál játszott.

(Vége köv.)

UJDONSAGOK.

Jó kedve van.

Jó kedve van a rózsámnak,
Kacag vesztül.
Megálj csak, meg, kedves rózsám
Nem jó lesz ebből!

En — az igaz, hogy — egy kicsit
Bánkodom is még,
De lassan majd csak meggyógyul
A lelkeim ismét.

Te kacagsz? már elfeledtél?
Hát jó, ha úgy van...
Igazad van: a tubánat
Ne legyen után!
No de azért megtörténhet
Az a furcsaság:
Görbén is fog még nevetni
A te pici szád.

Hívesu János.

— **Olvasóinkhoz.** Lapunk mai számával kilencedik évfolyamának harmadik negyedébe lépett. Az új évfolyam kezdésével új szerkesztőbizottságunk és vidéki közönségét, támogasson bennünket továbbra is, hogy hivatásunknak, úgy mint eddig, ezental is megfelelhessünk. Kilenc éves multunk tanubizonyosság arra, hogy mi mindenkor és minden körülmények között teljesítettük kötelességünket közönségünkkel szemben s mindenkor az igazság zászlója alatt harcoltunk. Akik voltak a multban, azok leszünk a jövőben is. Közönségünk további szíves jóakaratu támogatására számítva, a hátralékok mielőbbi beküldését és az előfizetések megújítását kérve, maradtunk hazafiás üdvözléssel

A szerk. és kiadóhivatal.

— **Kossuth-szobor Kőrmenden.** Kőrmend nagyközségben Kossuth Lajosnak szobrot állítanak, melynek leplezése valószínű szeptember hónap lesz. A Kossuth-szobort bizottsága a szoboralap javára ma Kőrmenden a Korona-szálló kertjé helyiségében tombolával egybekötött táncvigalmat rendez.

— **Gyilkos anya.** Németh Jánosné sz. Hóbe Mária vönöcki lakos együtt lakott Antal fiával, ki már javakorbeli legény. A fiu házasság természetű volt, aki anyjával többször összevördült s leütéssel fenyegette. A mult vasárnap este 7—8 óra közben ismét összeveszték és az anya dühében egy karróval egy taláta fejbeütöni fiát, hogy az menten összezesset és meghalt. A gyilkos anya önként jelentkezett a bíróságnál, akik kihallgatása után szabadon eresztettek.

— **Takách Judith szobra.** Néhai dukai Takách Judith költőnőnek szobormintáját már elkészítette Tóth István szobrász. A szoborminta ez időszertint Berzsenyi Desző helybeli ügyvéd irodájában megtekinthető. Ez ügyben a szoborbizottságot Berzsenyi Jenő dr. országos képviselő, a szoborbizottság elnöke folyó július hó 16-ára hívta egybe.

— **Halálozás.** Dávid Kálmán kir. bírói irodatiszt hosszas betegeskedés után csütörtökön délután elhunyt. Temetése a közönség számos részvételével tegnap délután ment végbe.

— **Pénztolvaj asszony.** Nagy Pál helybeli szabómester szerdán reggel tanoncától 50 kor. t. küldött a postára feladás végett. A fiu a pénztár ablakánál megállva, a párkányra helyezte az 50 koronás bankjegyet s ott várt, míg a pénz felveszik. Ez alkalommal többen voltak a postán, köztük Radadits Mihályné szül. Fehér Vilma Bokodpusztai béresné is, ki az 50 koronás bankjegyet, míg a fiu egy pillanatra másfelé nézett, nagy hirtelen az ablak polcáról ellopta. A fiu gyanúja az asszonyra esett s rögtön hazaszaladva, gazdájának elmondta a dolgot, aki azután az asszonyt a csendőrség scgélyével a saji után,

közel a téglagyárhoz elfogta s aki a pénzt hamarosan elő is adta a cipőjéből. Az úgy a bíróság előtt nyer befejezést.

— **Népünnepély.** A Hollósy-féle népünnepély az apátsági majorbán a jövő vasárnap, ehó 14-én lesz megtartva.

— **Utcaink** közevesi munkalatait pár hét alatt befejezik s ezzel a nagy rendezés, mely a mult ősszel vette kezdetét, véget ér.

— **Fogorvosi jelentés** Fodor Lajos ismert fővárosi fogorvos, ki városunkban már több ízben megfordult, a hét folyamán ismét ide érkezett s fogorvosi műtermét a Korona-szállóában fogja berendezni.

— **Havi baromvásárunk** csütörtökön, tekintettel a mostani nagy munkaidőre, gyenge forgalmu volt.

— **Gazdét cserélt** kávéház. Jánosházán a hosszú évek óta fennálló Stern-féle kávéházát a házzal együtt Szépligetű Sámuel volt bobai vendéglős vette meg s e hó elsejével már át is vette. Mint értesülünk, Szépligetű a kávéházat kibővítvi s szállószobákat is épít hozzá.

— **A gazdák** figyelmébe. A földmivelségi miniszter leiratot intézett a hatóságokhoz, hogy azok szőlőitsek fel különösen a gazdakat termény és anyag szállítására a honvédség és közhadsereg részére 1907 és 1908. évekre. Az ajánlatok a honvédség részére 1907. évi május 15-ig, a közhadsereg részére 1908. évi május 15-ig kell beérkezni, ahol egyszersmind bővebb felvilágosítás is megtudható.

— **Feltételes megállóhely.** A celledömök—székesfehérvári vonalon Székesfehérvár és Zichyfalva állomások között fekvő 179 számú órháznál Sárpenete elnevezéssel feltételes megállóhelyt létesített a Máv., mely június hó 29-én adatott át a közforgalomnak.

— **Zsebtolvajok** jártak ismét a csütörtöki hónapos vásáron. Ez alkalommal Szremkovszky László máv. mozdonyvezető. nejének a zsebéből lopták ki a pénztárcaját, amelyben 22 korona készpénz és egy értékes arany nyakék volt.

— **Az aratósztrájk ellen.** Darányi Ignác földmivelségi miniszter az összes törvényhatóságokhoz rendeletet intézett, melyben nagyszabasu intézkedéseket tett az esetleges aratósztrájk elfojtasára. Nalunk ettől állig kell tartani. Földbirtokosaink és bérlőink mar szerződötték munkasáikaik.

— **A csendőrség igénybevétele.** A belügy-miniszter, mint a csendőrség rendelkező feje, most iranyt szab a törvényhatóságoknak és a közigazgatási hatóságoknak, hogy a csendőri karhatalmat miként vegyék igénybe szükség esetén. A miniszter meghagyja, hogy indokolt esetben a hatóságok mindig egyenesen a csendőrséghez forduljanak nehogy a karhatalom kirendelése késedelmet szenvedjen. A törvénhatóságokhoz intézett miniszteri leirat így hangzik: A magyar királyi csendőrség részére kiadott szervezeti utasítás 16 szakasza szerint: Ha a közigazgatási hatóságok saját területükön nagyobb csendőrségi erőnek összpontosítását vélnék szükségesnek, akkor általuk ez irányban az illető szakasz, esetleg szárnyparancsnokságok megkeresendők, mely parancsnokság azután a továbbiak iránt intézkedik s esetleg a kisegítés végett: saját felsőbbfokúkhöz, végső fokon pedig a csendőrkereleti parancsnokságok a most hivatkozott 16. szakasz értelmében hozzám fordulnak. Felhivom tehát a címet, hogy a csendőrségi karhatalomnak igénylésével jövőben annál is inkább eszerint járjon el, mert a közvetlenül hozzám érkezett ily feltejesztéseknek az illető csendőrkereleti parancsnoksághoz való leadása által természetserüen beálló késedelmezés folytán csakis a karhatalom gyors kiállítására szüend.

— **A vásári uradalom** parcellázása. A Fesztetich-féle uradalom parcellázásának munkalatait nagyban dolgoznak. Az előgyezések május hónap megtörténvén, hétfőn érkeket volt a kormány képviselőjének részvételével, amikor megállapították a birtokok osztályba sorozásának módozatait. Minden érdekelt község a saját kebeléből öt tagu becselő bizottságot alakít és a

helyi osztályozó becselő-bizottságok minden módokési ágat külön-külön osztályokba soroznak minőség szerint. Az osztályozó bizottságok a föld értékét nem állapítják meg, hanem csak az egyes osztályok közötti értékülönbséget kataszteri holdankint. Az osztályba sorozott földek értéke csak azután számítatik ki. A bizottságok kijelölők a kiirtásra alkalmas erdőterületeket és ezek is a többi mivelte földek szerint lesznek osztályozva, míg az erdőnek maradó területek nem osztályoztatnak. Az épületek, malmok és egyéb jogok nem értékeltek. Az osztályozásról felveendő jegyzőkönyvek július 20-ig a vasvári főszolgabiro utján felterjesztendők a földmivelségi miniszterhez, aki aztán mérnököt küld ki a birtokrészek felmérésére. A mérnöki munkalato befejezése után hat tagu becselőbizottság alakul olykép, hogy két tagot a földm. miniszter, két tagot Fesztetich gróf küld ki, kettőt pedig a vásárlók választanak. A részletes becslést az eladások követik a következők irnyelvekkel: Elsősorban vásárolnak a községek, mint jogi személyek; másodsorban a helyben lakó kisbirtokosok; és csak az ezután fennmaradó részt adják el középirtokokkint. Az árverés kizárva, becsérteken felüligérni nem lehet. Két egyenlő, de a becsérteknél nem nagyobb ajánlat közt sorsuzással döntenek. A ház és erdő ingatlanok valószínűleg még ez év folyamán adatnak el. A házak és erdők, valamint az erdők termékeinek vételárát a hitbecsöny előirányzott vételárából vonják le. A fennmaradó összegét aránylagosan kivászik az osztályokba sorozott föld birtokosokból. Minél jobb áron kelnek el tehát a ház és erdő ingatlanok, annál alacsonyabb lesz a szántóföldek vételára.

A nyári idény legszebb, legújabb magyar, angol és francia férfi divatszövetekből dus választék áll rendelkezésre s a legremekebb szabásban, versenyképes áron készít férfiruhákat
Csatáry Károly uriszabó Szombathelyen, Király-utca, Techet ház. Tessék egy próbarendelést tenni.

— **Magyar Otthon.** Tisztelt olvasóink becsés figyelmébe ajánliuk a Budapesten, VIII. Főherceg Sándor-utca 30. sz. alatt levő Magyar Otthon Penzítő. Mérsékelt árban elegánsan butorított, különbejáratu szobákat lehet ott bérelni s esetleg teljes ellátás is kapható. Csoportos jelentkezőknek megfelelő kedvezmény Szigoron családi otthon.

Kérje ingyen

és bérmentve magyar nyelvű, gazdagny illusztrált fűrgyűjtemet, 3000-nél több rajzzal mindennemű **nikkel, ezüst és aranyérem,** valamint mindennemű **szólad arany és ezüst-árak, hangszerek, acél- és bórúrn stb.-ről eredeti gyári áron.**

Nikkel remontoir óra	K. 3.—
System Roskopf patent óra	K. 4.—
Svájci eredeti system Roskopf p. k.	K. 5.—
Bej. Sas-Roskopf nikkel rem.	K. 7.—
Ezüst rem. óra Glória művel	K. 8-40
Ezüst rem. óra dupla fedellél	K. 12-50
Ebroszóóra K. 2-90 Konyháora K. 3.—	
Schwarzwaldi óra 2-80 Kakukóra K. 8-50	
Minden órát 3 évi irásbeli jótállás.	
Nincsen kockázat! Beeserelés megen-gedve, vagy a pénz vissza!	

Első órágyár Brűx.

KONRAD JANOS

es. és kir udvari szállító

Brűx 1486. szám. (Csehország.)

Köszönetnyilvánítás.

A Sas-vendéglőből való tavozásom alkalmából indittatva érzem magamat m. t. vendégeimnek az ott irányomban éveken át tanusított szives jóakaratu támogatásukért köszönetemet nyilvánítani ama kérclemmel, hogy pártfogásukkal új üzletemet is támogatni sziveskedjenek.

Celledömök, 1907. július 7-én.

Kiváló tiszteltelt!

Bálint István,

a Zeldfa-vendéglő tulajdonosa.

CSATÁRY KÁROLY

polgári és egyenruha szabó
SZOMBATHELY,
Király-utca, Teschet-féle házban.

Készíték a legújabb divat szerint, a legkíméletesebb kivitelben, veresnykúpea árrakon, teljes garancia mellett, mesteri szabásban a legfinomabb

SZABÓ-TELJESKÖZ

és elvállalom bármiféle

egyenruhák

készítését is.

Kivánság mintákat küldök, avagy egy levelező-lapon körítést meghívásra bárhová személyesen elmegyek.

Szíves támoogatást kérve, — maradham illő tisztelettel

Csatáry Károly,
polg. és egyenruha szabó
SZOMBATHELY

Eladó boltihelyiség.

Céldömölkön a Szent-Érte-
ban, jelenleg Szagán János papir-
kereskedő által bitt boltihelyiség
július hó 15 től kezdve bérbeadó.
Bérbevenni szándékozóknak bő-
vebb értesítést ad:

Szagán János
papirkereskedő
Céldömölk.

Eladó téglagyár.

Simonyiban, közvetlenül a
vasuti megállóhely mellett, egy
téglagyár teljesen felszerelve sza-
bad kézből eladó. A gyárban ké-
szült téglák elsőrendű minőségű.
Bővebb felvilágosítást ad

Broskó János
tulajdonos.

Kávéház átvétel.

Van szerencsém a n. é. közön-
ségnek ezennel szíves tudomásul adni,
hogy Céldömölkön a Kossuth Lajos
utcai „Uj-kávéház” at edes anyámtól,
özv. Klein Jakabnétól átvettem és azt
saját nevem alatt tovább vezetem.

Midőn ezt szíves tudomásul adni
szerencsém van, tisztelettel kérem a
n. é. közönséget, hogy engem becses
bizalmával és támogatásával megaján-
dekozni szíveskedjék.

Céldömölk, 1907. július 7.

Kiváló tisztelettel

Klein Sándor,

az Uj-kávéház tulajdonosa

Olcsó-jelzálogkölcson.

A „Kemenesaljai Takarékpénztár Részvénytársaság” ezennel köz-
hírré teszi, hogy a „Koszegi Takarékpénztár Részvénytársaság”-gal szoro-
sabb összeköttetésbe lépett, míáltal azon kellemes helyzetbe jutott, hogy

jelzálog kölcsönöket

az ingatlanok jogszámi értékének kétharmadrésze erejéig

5% kamat mellett

foleósít, rövidebb vagy hosszabb lejáratu törlesztésre.

A jelzálogkölcsonöket intézetünk a benyújtás napjától számított **egy héten belül** folyosítja. A telekjegyzőkönyvi kivonatokat, valamint a kötelez-
venyt hitelesített **nem** kell. Ezáltal a kölcsönt igénybe vevők tetemes ki-
adástól kíméletnek meg. Drágább, már fennálló jelzálogkölcsonök bélyeg s
illetékmentesen rendeztetnek intézetünk által.

Kemenesaljai Takarékpénztár Részvénytársaság

CZELDÖMÖLK.

Valeban!

Nagyszerűen használ
mint utóleráhtlen
„Rovar-irtó“

Csak palackban!

Kapható Kiscsellben: Gayer Gyula, Horler János, Lündles Samu, Nagy Gyulának, Devecserben Böhm József,
Kollin Adolf, Mauthner Zsigmond, Rosenberg Mórnál. Ajkán Lazár Antal, Schlessinger Pál. Jánosváran Kohn Jakab
fiát, Spitzer Samu utódánál. Büdögen Beretzký Gyula, Bódis Mátýás, Daróay Kálmán, Márkus Salamon fia, Würz-
burger Jakabnál. Úrkúten Heidenfeld Józsefnél.

Alapított 1843!

ékszerek, arany, ezüst, kívül ezüst evőeszkö-
zöket és dísz tárgyakat és

valódi svájci zseb és fali órákat
s z e n z á c i ó s
olcsó árak mellett

a 60 éve fennálló s jó hírnévnek örvendő

STEINBERGER M. UTÓDA

Benedek Oszkár aranyműves és órásnál

P Á P A, Fő-utca 13. szám.

A Bencének diplomával szemben.

E szakba vágó javítások, postai rendelések, pontosan és lelkiismeretesen
csaközöletnek.